

מתור השכל הטוב והשכל העצוב

משל לאביון, שלסמס נפלה ירשה לו לא פלל לה
 רבה מתסיסת משגיו, שלא נתגלתה אף בתלום:
 שטחים שאין לראותם אף ב"שפקטיף" לסופם...
 נכנס לגור בארמון ולנקט מנהג זביר בצמו.
 איש שבמוצת קרוביו להנחלת המשק הזה
 ישאן לצלעו של איש סידו, ובינו-לבינו, שלא
 מדננו המשקי הנדון (נראה כצנף מכל זה)
 ואמר מה אנד לך... א..
 ארמון ושרות ונקסים שברגלים קשה לצברם...
 בנגונים ונמוסים מינצים, וכתרבה שקול צפת צונן.
 וצבא וטקסים... ושאון הכלים שלהם...
 וקשרים מכל מיני מינים, וצריך מתינות בדבור
 יש שהלב היהודי הפשוט, מאתמול, שלפני
 השג-כתבות-הנקסים,
 נכסף אלי בית קטן בלי כל-זה-מרכה-נקסים...
 ואם לא בכלי קסף וכלי חרטינה על שלתן מתגון
 לא טעמנו הטעם הטוב מספל קנהה פשוט
 און פון א גוט ביסל בארשט מיט קארטאפליעס?
 בכל אסן, בקחות סגופי מחין איך-ומה-לדבר
 עם רבי מדינות, שאינם תופסים... התבין לי?
 בלי הכתבות של שטחים שבמאה וצשרים מדינה —

שכינה, שכינת ישראל!
 הרבי תפלה לאלהים מבועד ומן, רני לילך!
 כי כשחר יצא חק השכל הטוב הנדול
 באלה גופים שהם נבוכים מנסם
 ואינם יודעים: כי קסא דוד הוא כסאם.
 רק המרגיש בקרף? שב עז הנכס!

[התפרסם בגליון מוסף של "מעריב" לראש השנה תש"ל]

העשרה בטבת

ספירת העמר ויום מתן תורה וקדושת ירושלים, על נושא זה דרש בעל קול ישועה ר' יוסף הסופר בשנת תרכ"ו, ימי הספירה איפה הם הימים המסוגלים ביותר להתעלות בקדושה אך לעומת זאת הם רגישים יותר להתזבקות בקליפות הטומאה כי כלל ידוע הוא שכל המקודש ביותר הן במקום, הן בזמן, בכל נושאי הקדושה, עלול להפגע ע"י הסטרא אחרא שיונקת את חיותה רק מהקדושה, וזהו הטעם שבימי הספירה צריך להזהר יותר ממגע עם חברותא רעה ומדברי סכנה. זולת שני ימים מסוימים בימי הספירה שאין הקליפה יכולה לשלוט בהם והם יום העשרים בעמר (ה' באייר, יום העצמאות) ויום הארבעים ושנים בעמר (כ"ז אייר) כידוע ליודע חן, ועובדה היסטורית מופלאה היא שתלמידי הגר"א ביום העשרים בעמר בזמן תחילת פעולתם ביסוד הישוב בירושלים בשנת תקע"ב, אותה שנה הניחו את היסוד של בית מדרש אליהו על שם רבנו הגר"א בירושלים ראו ברוח קדשם שנפתח החלון הראשון במחיצת הברזל להחזרת החבור של זכות אבות שהיה נפסק מאז זמן חורבן בית המקדש. תלמידי הגר"א ותלמידי תלמידיהם הבאים אחריהם נצלו את שני הימים האלה להנחת יסוד למפעלי קדושה שונים בירושלים.

(דרשת רבי יוסף הסופר בירושלים בשנת תרכ"ו מתוך הספר "מדרש שלמה" פרק טז, לר' שלמה זלמן ריבלין)

"...צורשה קהל'ת יעקב"

עיס קשרת